

මානව සංචරිතය උදෙසා සංගීතයෙහි උපයෝගීතාව

එල්. එච්. එස්. ඩී. ලංසකාර¹

HU/2012/0406

මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වන්නේ වර්තමාන සමාජයෙහි වැඩි දියුණු වෙමින් පවතින මානසික පිඩිනය, සමාජයට අහිතකර ක්‍රියාකාරකම් සමනාය කිරීම උදෙසා ගිත නිර්මාණ සහ සංරචනය උපයෝගී කර ගත හැක්කේ කෙසේදැයි යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි. වර්තමාන සමාජය තුළ ගිත නිර්මාණය මුදල මත තීරණය වීම හේතු කොටගෙන සමාජ සංස්කෘතික යහපැවැත්මක් උදෙසා ගිත නිර්මාණය වීමක් දැකිය නොහැකි ය. ගිත කළාව, රසවින්දනය තිබු කිරීමත්, මනෝහාවයන් උදෑදීපනය කිරීමත්, විෂමාවාර වර්යාවන්ට තැබුරු වී සිටින සමාජය ඉන් මුදවාගෙන ඒ පිළිබඳ සමාජයට ආදර්ශයක් ලබාදීම ගිතයේ සුවිශේෂ කාර්ය භාරයකි. ගිතය හරහා අහිතකර භාවයන් වීමෝවනය වී යහපත් විත්තාවේගවලින් යුත් වඩා හොඳ මිනිසෙකු නිර්මාණය කරයි. මේ සඳහා ගිතයේ ගේය පද අරැත් බර විය යුතුය. වර්තමාන ගිතය විරහව, වේදනාව මිගු වූ පළිගැනීම, තරහව යන මාත්‍රකා පෙරදුරි කර ගෙන නිර්මාණය වී ඇත. ඒ හරහා ජනතාවට සන්නිවේදනය කරනුයේ සමාජය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාවූ විෂමාවාර ක්‍රියාවලියට පෙළඳවීම යි. පද රවනයේ දී නිර්මාණකරුවා සමාජය වෙත රැගෙන යන්නට උත්සාහ දරණ පණිවිඩය සංයෝගයින් යුත්ත වාග්මාලාවකින් පෝෂිත විය යුතුය යන්නයි. එකී පද රවනාවේ අර්ථයට ගැලපෙන පරිදි ගබා රසය නිවැරදිව යොදා ගැනීම අවශ්‍ය වේ. පැරණි ගිතයන්හි එය සිදු වුවත් වර්තමාන ගිතයන්හි අර්ථ රසය පිළිබඳ සැලකිල්ලක් නොදක්වයි. වර්තමාන ගිතය ගබා රසයට අනුව ගිතයේ වාග්මාලා යොදා ගනී. එවැනි ගිත නාගරිකරණය, නැවීකරණය මත පදනම් ව නිර්මාණය වේ. වත්මනේ කාර්ය බහුලත්වය, තරග කාරීත්වය නිසාත් එකෙකු අහිබවා යාමේ අධිජ්‍යානය නිසාත් ගිත රසය අර්ථ රසය විරහිත ගබා රසයට පමණක් තුවුදුන් ගිත ඇසීමෙන් සිදුවන්නේ මානසික ව්‍යාකුලත්වය තිබු කිරීමකි. මෙවැනි ගිත මගින් රසවින්දන හැකියාව ද ගින වේ. මෙකී තත්ත්වයන් මැධිපවත්වා ගනීමින් සමාජය තුළ යහපත් පැවැත්මක් ප්‍රතිජ්‍යාපනය කිරීම උදෙසා සංගීතය උපයෝගී කරගත හැක්කේ කෙසේදැයි අධ්‍යයනය කිරීම සඳහාත් එම ගිත හරහා ගොඩිනැගෙන සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය මගින් තරුණ පෙළේ හැරිම් වාණිජකරණයෙන් මුදවා ගත හැකි බවත් අනාවරණය වේ.

ප්‍රමුඛ පද: ගිතය, රසවින්දනය, නාගරිකරණය

¹ ප්‍රාසෂ්‍යික කළා (වියෙෂලේදී) දෙවන වසර